

Una afició que fa patxoca

Increment progressiu. El municipal d'Olot fa un any i quatre mesos que no baixa del miler d'espectadors. El suport a l'equip ha estat clau en els èxits de l'entitat en els últims cursos

Una afició de primera, que fa patxoca. Els privilegiats que poden assistir a partits de l'Olot saben molt bé quin és l'ambient que es viu durant els noranta minuts al municipal. Sota un marc incomparable, amb vistes privilegiades als volcans de la Garrinada i Montsacopa, els èxits esportius de l'entitat garrotxina han despertat, per fi, l'afició del futbol de la Garrotxa, adormida després d'anys d'ostracisme del seu principal equip.

El municipal d'Olot sempre ha estat un camp que ha albergat un nombre considerable d'espectadors, independentment de la categoria en què s'ha trobat el primer equip del club. Deixant de banda els plens absoluts que registrava el camp amb equips que durant la història de l'Olot han enamorat pel seu bon futbol –alguns d'ells van arribar a disputar fases d'ascens per pujar a segona A i a segona B–, el treball del projecte que encapçala Joan Agustí ha situat de mica en mica el club garrotxí a la cota que mereix: “Costa molt engrescar l'afició i fer veure que quan van a l'estadi van a veure el seu equip, i que s'ho poden passar molt bé, però ho estem aconseguint”, diu el màxim dirigent de l'Olot, que hi afegeix: “Tots els socis i aficionats s'han de sentir participants del projecte. Potser ens va costar fer creure a la gent que també són protagonistes”, recordant l'eslògan de la campanya de socis per aquest curs de l'entitat L'Olot ets tu.

Reconeixement de l'aficióDes que l'equip va abandonar les categories territorials, el club està tenint un creixement constant pel que fa al nombre dels socis i, evidentment, en l'afluència d'espectadors de cada dia de partit: “L'afluència de públic que hi ha a l'estadi és bona. La valoració és positiva perquè aconseguir això és molt complicat. L'afició existia i existeix, i comença a entendre que l'Olot no és un projecte personal, sinó que és de tots els socis i afició. Els èxits, els compartim amb els nostres jugadors i aficionats i, els fracassos, els admetem la junta directiva, que treballa per pal·liar-los”, analitza un Joan Agustí content, però insaciable.

La campanya 2011/12, la del retorn a tercera, el municipal va registrar una mitjana de 651 espectadors. El curs va ser força irregular i els resultats no van ajudar a engrescar l'afició. La temporada següent, el club va apostar per una plantilla molt competitiva que de seguida va lluitar per les primeres posicions. L'estadi, de menys a més, va acabar amb 872 espectadors, sense comptar la fase d'ascens a segona B.El punt d'inflexióL'Olot va disputar fa dos estius la fase d'ascens a segona B. En les tres eliminatòries que va haver d'afrontar, el municipal va rebre una afluència de públic digna d'admiració per als seus rivals. En l'eliminatòria de campions contra l'Eix B (3.184), en la segona contra el Mairena (2.212) i en la tercera eliminatòria i decisiva contra l'Arandina (3.800) són el clar exemple de les ganes que tenia la demarcació de pujar de categoria. A més, en aquelles eliminatòries va començar a néixer la Grada, la penya d'animació més nombrosa del club garrotxí, després que un grup d'aficionats olotins viatgessin a Aranda de Duero i veiessin com la població i l'afició del club s'engalanaven per rebre l'Olot i muntaven una autèntica festa en els prolegòmens del partit.

Durant la passada campanya, l'estrena de l'entitat a segona B, va servir per mantenir la inèrcia de la fase d'ascens. El municipal no va baixar mai dels 1.100 espectadors i es va assolir una mitjana de 1.441 aficionats, una fita només assolible per clubs també històrics instal·lats en poblacions amb més habitants com el Nàstic de Tarragona i el Lleida.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/neI9/article/8-esports/52-futbol-catala/773960-una-aficio-que-fa-patxoca.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss